

[Energiministeren]

førend det, der nu foreligger, er blevet det endelige resultat af forhandlingerne. Men jeg har i øvrigt ikke noget at føje til selve teksten og til de bemærkninger, jeg gjorde for lidt siden.

Hr. Erhard Jakobsen mente, at der nu kommer mere fart i aktiviteterne, fordi DUC får arbejdsro. Deroverfor vil jeg anføre, selv om det måske er en smule polemisk, at det ikke har kunnet konstateres på aktivitetsniveauet, at rejsningen af sagen og hele forhandlingspresset i retning af, at der bør ske mere på dansk område, altså det, man kunne kalde fraværet af arbejdsro, har betydet en tendens til mindre aktivitet. Det er faktisk det modsatte, der er tilfældet. Det har fungeret i Danmark, præcis som det har fungeret alle andre steder, nemlig sådan, at når de pågældende stater stiller nye krav, nye betingelser, tilpasser olieselskaberne sig og leverer varen – i dette tilfælde større aktivitet. Det er præcis det, der er sket, og det kan man også aflæse alene på fremlæggelsen af data med hensyn til, hvor mange borerigge o. lign. man regner med der vil være til rådighed; det er jo noget helt andet end det, vi hørte for bare nogle måneder siden.

Hr. Waldorff var inde på en vurdering, som havde visse saglige elementer i sig. Jeg siger det ikke for at miskreditere hr. Waldorff, men det forholder sig faktisk sådan. Det drejer sig især om, at det har en vis betydning for forsyningssikkerheden, at der vil blive en øget aktivitet i det næste tiår som konsekvens af den aftale, der nu er lavet. Jeg skal ikke sige, at dette er en total opsummering af alt, hvad hr. Waldorff sagde, men dog at det i hvert fald er et klart og korrekt referat af, hvad hr. Waldorff sagde på disse centrale punkter.

Så var hr. Waldorff også inde på, om interessen hos nye selskaber vil kølne, efter at DUC nu har fået mulighed for at forblive på 7-9 sekstendedelsblokke ude i sydvestområdet, og at regeringen i konsekvens af det vil være afskåret fra at kombinere arealer ved udbud. Det var sådan, ordene faldt. Jeg mener ikke, det er korrekt, at vi vil være afskåret fra det. Hr. Waldorff føjede så til: eller at det i hvert fald måtte ske på mildere vilkår for olieselskaberne nu end ellers.

Alt det kan vi ikke vurdere, førend vi er igennem den første runde af forundersøgelser, hvor vi ved en nærmere seismisk belys-

ning af geologien på de forskellige områder kan vurdere sagligt, hvad den kan bære, når det drejer sig om specifikationen af de vilkår, som tingene kan foregå på i fremtiden. Det er derfor umuligt og ville under alle omstændigheder være umuligt at gøre tingene op nu. Det her er en rent saglig, objektiv konstatering.

Så mener hr. Waldorff, at der er sket et holdningsskifte hos mig med hensyn til indkøringen i en langsigtet energiplan af anvendelsen af vore ressourcer i forhold til det at få en produktion i gang hurtigst muligt af hensyn til betalingsbalancen. Jeg mener, det nødvendigvis må være et både-og. Det, vi ved er der, må vi have gang i produktionen af, og den overordnede samfundsinteresse er herudover præcis, som fru Lone Dybkjær formulerede det, og som vi selv har sagt hele tiden, at få kortlagt, hvilke ressourcer vi har. Derefter må vi få indvindingsforanstaltningerne planlagt. Det er det system, der åbnes mulighed for en forvaltning af med forslaget til ny undergrundslø, i modsætning til det gamle fravær af system, der ikke gav regeringen og dermed heller ikke folkettinget handlefrihed, når det drejer sig om en langsigtet ressourceforvaltning. Det er der åbnet for nu, og det er en ganske afgørende forskel.

Men venstresocialisternes helt unuancerede tale om, at det drejer sig om at udskyde indvindingen for enhver pris, er der for mig at se ikke samfundsmæssig baggrund for i det nærmest foreliggende tiår.

Så spørger hr. Waldorff, hvorfor betalingsbalancen vil blive forbedret, hvis der sker øget aktivitet baseret på – sådan forstod jeg spørgsmålet – at det er DUC, der står for aktiviteten; altså hvad vi har at hænge hatten på, når det drejer sig om argumentet om, at det vil være samfundsmæssigt, betalingsbalancemæssigt fordelagtigt. Jo, det vil den blive, først og fremmest på grund af det, hr. Waldorff i den opstilling udtrykkeligt valgte at se bort fra, nemlig beskatningen. Det er nu et spørgsmål, der er aktualiseret i en dansk sammenhæng i modsætning til det, diskussionen stod om for bare et år siden. Det er en fast del af regeringens samlede politik for en nyordning på området, at der vil blive lavet et moderne beskatningssystem med virkning fra 1. januar 1982.

Hertil kommer, at det allerede er og også fremover vil blive stillet som et vilkår i for-